

**KAMER VAN BEROEP GEMEENSCHAPSONDERWIJS****BESLISSING****GO / 2017 / 16 / ... / 16 NOVEMBER 2017**

Inzake        ..., wonende ... te ..., bijgestaan door ..., advocaat te ...,

Verzoekende partij

Tegen        ..., ... te ..., vertegenwoordigd door ..., algemeen directeur, bijgestaan door  
... en ..., beiden advocaat te ..., alwaar keuze van woonplaats wordt gedaan,

Verwerende partij

Met een ter post aangetekende brief dd. 20 september 2017 heeft ..., namens ..., beroep ingesteld tegen de beslissing van 29 augustus 2017 van de raad van bestuur van ... waarbij ... de tuchtmaatregel van de “terugzetting in rang” wordt opgelegd.

**1. Over de relevante gegevens de zaak**

... is vastbenoemd directeur van ... te ....

Op 7 februari 2017 bezorgt een vakorganisatie aan de algemeen directeur van de scholengroep een bundel met een aantal klachten van personeelsleden tegen .... De klachten hebben betrekking op zijn manier van communiceren, het aanwenden van

goederen voor eigen nut en het geven van onregelmatige opdrachten aan het personeel.

Na kennis te hebben genomen van de klachtenbundel, beslist de raad van bestuur van de scholengroep op 20 februari 2017 om ... met onmiddellijke ingang preventief te schorsen en om tegen hem een tuchtprocedure en een tuchtonderzoek in te stellen. Na ... te hebben gehoord, beslist de raad van bestuur van de scholengroep op 8 maart 2017 om de beslissing van 20 februari 2017 tot preventieve schorsing bij hoogdringendheid te bekrachtigen en te bevestigen. De Kamer van Beroep bevestigt op 27 april 2017 op haar beurt de beslissing van de raad van bestuur van de scholengroep van 8 maart 2017.

De Onderzoekscel van het GO! wordt gevraagd via een bevraging van het personeel na te gaan hoe de interne en externe communicatie van ... wordt ervaren en te onderzoeken of ... goederen en/of gelden die de school toebehoren zou aangewend hebben voor eigen nut en/of personeelsleden, al dan niet tijdens de diensturen, zou belast hebben met taken die niet kaderen binnen de schoolwerking. Dit onderzoek resulteert in een verslag van 16 mei 2017.

Op 22 mei 2017 beslist de raad van bestuur van de scholengroep om de preventieve schorsing van ... te beëindigen.

Na de afronding van het tuchtonderzoek door de raad van bestuur van de scholengroep wordt ... uitgenodigd om zich op 26 juli 2017 in het kader van de tuchtstraf van ‘de terugzetting in rang, voor de raad van bestuur te verantwoorden voor de volgende tenlasteleggingen, die telkens onderbouwd worden met concrete verwijzingen:

- “1. Insubordinatie en belediging van zijn meerderen + schending van het vertrouwen van het publiek;*
- 2. Intimidatie, belediging en pestgedrag, vertrouwensbreuk;*
- 3. Discriminatie en ongelijke behandeling;*
- 4. Ongepast/incorrect optreden voor een directeur;*
- 5. Schending verplichtingen levensbeschouwelijk vak en keuzevrijheid;*
- 6. Opdracht voor eigen VZW aan schoolpersoneel;*

*7. Weigeren om essentiële administratie in orde te brengen.”*

Na de hoorzitting van 26 juli 2017 beslist de raad van bestuur van de Scholengroep op 29 augustus 2017 om ... voor de bewezen bevonden tenlasteleggingen de tuchtmaatregel van de ‘terugzetting in rang’ op te leggen. Die beslissing wordt ... ter kennis gebracht met een ter post aangetekende brief dd. 31 augustus 2017.

Tegen deze beslissing tekent ..., namens ..., beroep aan bij de Kamer van Beroep met een ter post aangetekende brief dd. 20 september 2017.

## **2. Het procedureverloop**

Met een e-mail van 9 oktober 2017 wordt door verwerende partij het administratief dossier ingediend.

... heeft namens verwerende partij met een aangetekende brief dd. 3 november 2017 een verweerschrift ingediend.

De partijen werden voor de hoorzitting regelmatig opgeroepen met een ter post aangetekende brief dd. 4 oktober 2017 en waren op de hoorzitting aanwezig of vertegenwoordigd.

Er werden geen getuigen gehoord.

## **3. Over de ontvankelijkheid van het beroep**

Het beroepschrift van 20 september 2017 is tijdig en met inachtneming van de voorgeschreven vormen ingediend. Het is ontvankelijk.

## **4. Over de grond van de zaak**

Vooraf: De verzoeker betwist in een eerste hoofdstuk van zijn beroepschrift het bestaan van de feiten of hun kwalificatie als tuchtfeit. Vervolgens zet hij 12 middelen uiteen die volgens hem moeten leiden tot de vernietiging, minstens de mildering van de tuchtstraf. De Kamer van Beroep volgt hetzelfde stamien.

*A. Het bewijs van de feiten en de tuchtrechtelijke kwalificatie.*

5. Oorspronkelijk werden tegen de verzoeker 7 tenlasteleggingen ingebracht, allen gesteund op een of meerdere feiten. Na het verhoor van de verzoeker heeft de raad van bestuur alle tenlasteleggingen aangehouden, maar een aantal feiten buiten het dossier geplaatst omdat er “onvoldoende bewijs” voor bestond. Onderzocht wordt hierna of de feiten die blijken de beroepen beslissing (pag. 312-366) aan de tenlasteleggingen ten grondslag liggen, terdege bewezen zijn en of die feiten als een tuchtinbreuk aan de verzoeker ten laste gelegd kunnen worden.

5.1. Tenlastelegging1. “Insubordinatie en belediging van zijn meerderen + schending van het vertrouwen van het publiek” wegens:

- a) schending van de discretieplicht na de preventieve schorsing door
  - deelname aan een drink bij een leerkracht onmiddellijk na het vernemen van de opheffing van zijn preventieve schorsing (pag. 312),
  - informeren bij een secretaresse wie gehoord werd in de tuchtprocedure (pag. 313),
  - minimaliseren van de tuchtrechtelijke tenlasteleggingen (pag. 314-316);
- b) insubordinatie door geen gevolg gegeven te hebben aan het bevel van de voorzitter van de raad van bestuur om op 23 mei 2017 onmiddellijk na het vernemen van de opheffing van zijn preventieve schorsing de school te verlaten (pag. 316 - 318);
- c) schending van de discretieplicht en van het vertrouwen van het publiek door als preventief geschorst personeelslid meegewerkt te hebben aan een medailleuitreiking voor een voetbaltornooi waaraan de school deelnam (pag. 318);
- d) belediging van de algemeen directeur en de raad van bestuur door op de hogervermelde drink bij de leerkracht spottende uitlatingen te hebben gedaan (pag. 319-320).

De Kamer van Beroep valt de overwegingen op grond waarvan de raad van bestuur de feiten voor bewezen gehouden heeft (pag. 312 - 320) bij. Die feiten als een inbreuk op de plichtenleer kwalificeren gaat de Kamer van Beroep evenwel te ver: de verzoeker heeft zelf geen drink georganiseerd maar enkel bijgewoond; dat hij gelijkgestemde collega's in een privé-setting ontmoet kan hem niet verweten worden; wat uit die private bijeenkomst gelekt is tast de waardigheid van de algemeen directeur of van andere meerderen niet aan; de verzoeker blijkt na de tussenkomst van de voorzitter de school wel degelijk en zonder ophef te maken verlaten te hebben, weze het schoorvoetend; bij een personeelslid informeren naar aspecten van het onderzoek is niet bedreigend voor de collega, noch voor de instelling; zich ostentatief moeien bij een bekeruitreiking kan in de buitenwereld verwarring teweeg brengen over de positie waarin de verzoeker verkeert en is daarom ongepast, maar dat de verzoeker daardoor het vertrouwen van het publiek in de school aangetast zou hebben is ver gezocht. Alle feiten getuigen zeker niet van een begripvolle opstelling van de verzoeker en vormen zeker ook geen gebaar van verzoening, maar het zou te ver gaan om dat als schuldige tekortkomingen aan de verzoeker te verwijten.

## 5.2. Tenlastelegging 2. “Intimidatie, belediging en pestgedrag, vertrouwensbreuk”

a) tegenover 7 leerkrachten en inspecteur ...: de raad van bestuur heeft in het beroepen besluit aangegeven (pag. 321-336) welke feiten deze tenlastelegging schragen, waarom hij ze bewezen acht en waarom ze aan de verzoeker als tuchtfait kunnen aangemerkt worden. De Kamer van Beroep valt die uiteenzetting integraal bij, weze het dat het feit tegenover inspecteur ..., omdat hij niet in een gezagsverhouding staat met de verzoeker, niet thuis hoort in de rubriek ‘leerkrachten’ maar in een afzonderlijke rubriek ‘derden’, tegenover wie de verzoeker zich ook voorkomend en beleefd moet gedragen, hetgeen hij geenszins gedaan heeft. Dat een aantal feiten zouden verjaard zijn toont de verzoeker niet aan: zij blijken allen aan de oppervlakte te zijn gekomen via het klachtdossier dat begin 2017 aan de algemeen directeur bezorgd is en via het navolgend onderzoek van de onderzoekscel en de raad van bestuur.

b) tegenover ouders: de ouders ... en

c) tegenover leerlingen: de leerling ...: op 10 oktober 2016 -dus niet ‘jaren voordien’- hebben de ouders een eerste mail (stuk 12 administratief dossier)

gestuurd naar de algemeen directeur waarin zij verwezen naar de agressieve benadering en intimidatie (“vorige donderdag”) van de echtgenote ... en naar het feit dat hun dochter bij de directeur moest komen om te horen dat haar vader “onnozel deed” wanneer hij zich afvroeg of voor een halve dag afwezigheid een doktersbriefje verplicht was. Er is geen reden om te twijfelen aan de oprechtheid van de klagers. Op 24 maart 2017 hebben de ouders de aangelegenheid nogmaals onder de aandacht van het bestuur gebracht. De raad van bestuur heeft de feiten terecht voor bewezen gehouden en ze als tuchtinbreuk gekwalificeerd (pag. 336-339).

### 5.3. Tenlastelegging 3. “Discriminatie en ongelijke behandeling” door

a) een racistische uitlating: de verzoeker heeft zich onwillig opgesteld bij de ophanging van een poster. Aangenomen dat uit de verklaringen waar de raad van bestuur naar verwijst (pag. 340) geredelijk opgemaakt mag worden dat de verzoeker initieel -de ophanging is wel gebeurd- geweigerd heeft een affiche op de daartoe bestemde plaats op te hangen omdat er enkel een zwart kind op afgebeeld staat, kan de Kamer van Beroep inkomen in het verweer van de verzoeker dat hij oog had voor een -in zijn ogen- verkeerde perceptie door het publiek en dat hij liever een affiche had gezien met kinderen van diverse afkomst. Voorts gaat het niet om een publieke stellingname, maar om een uitlating in het bijzijn van een beperkt aantal leerkrachten. Aldus begrepen ziet de Kamer van Beroep de uitlating van de verzoeker als een denigrerende opmerking, gegeven in een onbewaakt moment. Er is geen reden om dit feit als tuchtfout aan te houden, weze dat er toch ook uit blijkt dat de verzoeker zijn communicatie niet altijd onder controle heeft.

b) seksisme: seksistische uitlatingen tegenover twee vrouwelijke leerkrachten. De uiteenzetting van de raad van bestuur (pag. 342-345) wordt integraal bijgevalen. De feiten zijn terecht als tuchtfout aangemerkt. Waar de verzoeker stelt dat het onderzoeksrapport GO! geen tuchtfouten heeft blootgelegd, vergist hij zich: de onderzoekscel heeft klachten genoteerd in het kader van haar onderzoek naar de relatie tussen de verzoeker en het personeel, maar heeft de feiten zelf niet beoordeeld.

c) discriminatie op grond van religie doordat de verzoeker een aanvraag islamitische godsdienst geweigerd zou hebben en in het algemeen de keuze voor islamgodsdienst ontraadde. De raad van bestuur heeft dit feit terecht voor bewezen gehouden op grond van de verklaring van leraressen -stukken 23, 33, 34 en 35 administratief

dossier- en van de eigen verklaring van de verzoeker aan inspecteur ... -stuk 39 administratief dossier-. Of de verzoeker in juni 2017 in een brief aan de ouders ‘opzettelijk’ geen gewag maakte van islamlessen wordt daarbij buiten beschouwing gelaten.

#### 5.4. Tenlastelegging 4. Ongepast/incorrect optreden van een directeur door

- a) te roddelen over personeelsleden,
- b) privé-informatie te gebruiken in een functioneringsgesprek,
- c) ongepast gedrag tijdens de schorsing, door ostentatief aanwezig te zijn bij de prijsuitreiking van ....

De feiten, vermeld sub a) en b) worden door de raad van bestuur correct voor bewezen verklaard en als tuchtfeit aangehouden (pag. 348-351). Het feit sub c) daarentegen kan gezien worden als een subtiële vorm van uitdaging die niet gericht is op verzoening en dus ongepast, maar het heeft blijkbaar geen onrust verwekt bij de aanwezigen. Als hoger gesteld legt de Kamer van Beroep dit feit niet als een tuchtfeit ten laste.

5.5. Tenlastelegging 5. Schending van de verplichting met betrekking tot het organiseren van de levensbeschouwelijke vakken en van de keuzevrijheid van de ouders doordat de verzoeker de aanvraag van een leerling voor islamitische godsdienst verscheurd heeft en het volgen van islamlessen ontraadde.

De raad van bestuur heeft de feiten terecht voor bewezen gehouden en als tuchtfeit aangemerkt (pag. 354-356)

5.6. Tenlastelegging 6. Een personeelslid een opdracht gegeven ten bate van een VZW die geen plaats heeft binnen het eigenlijk schoolgebeuren.

De onderzoekscel heeft het bewijs van dit feit opgediept. De raad van bestuur verwijst ernaar en heeft het feit terecht als een tuchtfeit aangemerkt (pag. 356-360).

5.7. Tenlastelegging 7. Weigering om essentiële administratie in orde te brengen, doordat de verzoeker in gebreke zou gebleven zijn het nodige te doen om tijdig de formaliteiten met betrekking tot een arbeidsongeval in orde te brengen.

De Kamer van Beroep treedt de raad van bestuur (pag. 365-366) bij waar hij uit de stukken van het dossier opmaakt dat de verzoeker niet zonder kritiek en met enig dralen het nodige heeft gedaan om het ongeval van leerkracht ... door te zenden. Heeft het dralen geen consequenties heeft gehad, dan ligt de kritiek die de verzoeker tegenover het personeelslid ten beste heeft gegeven, in de lijn van en voegt zich bij de tenlastelegging van autoritair en ongepast gedrag in de communicatie met personeel en derden.

### *B. De aangevoerde middelen*

6.1.1. De verzoeker voert de schending aan van het beginsel ‘non bis in idem’, doordat de raad van bestuur en de algemeen directeur, nadat het onderzoek van de onderzoekscel had aangetoond dat de verzoeker niets te verwijten viel en zijn preventieve schorsing beëindigd werd, hun opzet hebben doorgedrukt en een nieuwe procedure opgestart hebben.

6.1.2. De verwerende partij antwoordt terecht dat er tegen de verzoeker slechts één tuchtprocedure gevoerd is: deze opgestart op 20 februari 2017 op basis van de klachtenbundel van een aantal personeelsleden met betrekking tot de stijl van communiceren van de verzoeker, het aanwenden van goederen van de school ten eigen nutte en onwettige opdrachten aan personeelsleden. Het opheffen, op 22 mei 2017, van de preventieve schorsing heeft niets te maken met het stopzetten van de tuchtactie, maar steunt expliciet op de eerder gemaakte belofte om de preventieve schorsing te koppelen aan de duur van het onderzoek door de Onderzoekscel. De raad van bestuur heeft nooit beslist dat de feiten waarvoor de tuchtprocedure was opgestart en die door de onderzoekscel onderzocht werden, ongegrond waren of dat er aan de verzoeker niets te verwijten viel. Hij heeft na ontvangst van het verslag en op grond van de stukken die hem toen voor lagen, het tuchtonderzoek voortgezet.

6.2.1. De verzoeker is van oordeel dat de verwerende partij onzorgvuldig en onredelijk gehandeld heeft omwille van “de ferociteit en de partijdigheid” waarmee de raad van bestuur de tuchtprocedure gevoerd heeft. In het verlengde daarvan stelt hij dat de raad van bestuur zich niet onpartijdig gedragen heeft en hij verwijst naar twee verklaringen -een van de voorzitter ... en een van raadslid ...- die leden van de

raad van bestuur te zijnen laste hebben afgelegd, terwijl zij vervolgens toch actief deelgenomen hebben aan het debat tijdens de hoorzitting en aan de beraadslaging.

6.2.2. De verwerende partij betwist dat de raad van bestuur duidelijk positie tegen de verzoeker zou ingenomen hebben; ook dat de voorzitter of een lid van de raad van bestuur zich partijdig gedragen zouden hebben. Zij acht het middel overigens niet ontvankelijk omdat de verzoeker zijn visie niet tegenover de raad van bestuur zelf uiteengezet zou hebben en omdat de aangevoerde onregelmatigheid het besluitvormingsproces onmogelijk maakt.

6.2.3.1. De Kamer van Beroep spreekt zich niet uit over de vraag of het middel onontvankelijk is omdat de verzoeker het probleem had moeten aankaarten tijdens de hoorzitting. De argumentatie van de verzoeker gaat immers ten gronde niet op.

6.2.3.2. De Kamer van Beroep ontwaart geen ‘ferociteit’ in de wijze waarop de verwerende partij de tuchtprocedure gevoerd heeft: de algemeen directeur heeft een klachtenbundel van personeelsleden aan de raad van bestuur voorgelegd en op die basis is een tuchtonderzoek opgestart; het eigener gezag voortzetten van de tuchtprocedure na studie van het onderzoeksverslag -dat geen uitsluitsel geeft over enig schuldig gedrag maar enkel een situatieschets over de interne en externe communicatie van de verzoeker- bewijst op zich geen vooringenomenheid; evenmin het feit dat de raad van bestuur in het raam van zijn beoordelingsbevoegdheid aan personeelsleden bepaalde inlichtingen vraagt; uit niets blijkt dat de raad van bestuur, vanuit enige vooringenomenheid, bij de volgende stappen in de tuchtprocedure geen oor zou gehad hebben voor de argumenten van de verzoeker.

6.2.3.3. In het dossier is een verklaring opgenomen -stuk 16 administratief dossier- van ..., voorzitter van de raad van bestuur, waarin hij schrijft over zijn negatieve ervaring met de verzoeker bij de mededeling dat de preventieve schorsing opgeheven wordt. In een andere verklaring -stuk 18 administratief dossier- schrijft ... dat zij van een aantal verontwaardigde mama’s vernomen had dat de verzoeker medailles uitdeelde na afloop van .... Beide verklaringen gaan niet verder dan het weergeven van een persoonlijke ervaring en getuigen niet van een

vooringenomenheid die de betrokkenen had moeten aanzetten om zich van verdere deelname aan het besluitvormingsproces te onthouden. De bewering van de verzoeker in zijn beroepsschrift (randnummer 9) dat op de hoorzitting ‘stevig gedebatteerd (is), verweten en (dat) de afkeuring van de verzoeker duidelijk te bemerken (was)’ wordt door geen enkel gegeven gestaafd.

6.2.3.4. Hoe dan ook overrult de beslissing van de Kamer van Beroep, die als administratieve beroepsinstantie de tuchtzaak opnieuw onderzoekt, deze onregelmatigheid, die het bestaan zelf van de beslissing van de raad van bestuur niet aantast.

6.3.1. De verzoeker verwijt de verwerende partij ‘verregaande machtsoverschrijding’, doordat zij de verzoeker onder het mom van wat zij als insubordinatie kwalificeert, nadat de preventieve schorsing was opgeheven, een spreekverbod heeft opgelegd en zijn bewegingsvrijheid ingeperkt heeft. In hetzelfde verband maakt hij melding van de schending van het legaliteitsbeginsel doordat de raad van bestuur niet aanduidt welke rechtsregel de verzoeker zou geschonden hebben toen hij zich zogenaamd niet hield aan het verbod tot communicatie.

6.3.2. De verwerende partij wijst erop dat zij de schending van de discretieplicht tegen de verzoeker heeft aangehouden omdat zij wou voorkomen dat de verzoeker hangende de tuchtprocedure vertrouwelijke gegevens bekend zou maken of de perceptie van het publiek zou trachten te beïnvloeden; zij heeft de insubordinatie aangehouden omdat de verzoeker niet wou ingaan op het uitdrukkelijk bevel van de voorzitter om na de mededeling van de opheffing van de preventieve schorsing de school te verlaten.

6.3.3. De algemeen directeur heeft de verzoeker, op het ogenblik van de kennisgeving van zijn preventieve schorsing, uitdrukkelijk meegedeeld dat hij zich “in verband met deze situatie” moest onthouden van “elke communicatie met personeelsleden, ouders en andere rechtstreeks of onrechtstreeks betrokkenen”. Dergelijke vraag is niet ongewoon noch onwettig: zij is de concretisering van een algemene verplichting tot discretie, onderdeel van de verplichtingen die bij het ambt horen. En vanuit die algemeen bestaande verplichting kan er ook geen bezwaar

rijzen tegen het verzoek van de voorzitter van de raad van bestuur d.d. 23 mei 2017 om, na afloop van de preventieve schorsing, zich te onthouden van contacten met medewerkers. Van een “spreekverbod” is geen sprake.

Van een beperking van de bewegingsvrijheid is al evenmin sprake: verzoeker kwalijk nemen dat hij aanwezig is op een feestje of dat hij na een voetbaltornooi betrokken is bij de uitreiking van een beker beperkt zijn vrijheid van komen en gaan niet, maar verwijt hem een bepaalde houding te dier gelegenheid.

6.3.1. De verzoeker voert aan dat “de meeste feiten verjaard zijn”, nu zij “veel eerder dan 6 maanden voor het opstarten van de tuchtprocedure zijn voorgevallen”.

6.3.2. Los van de terechte bemerking van de verwerende partij dat de verzoeker hier niet uiteenzet welke precieze tenlasteleggingen hij beoogt, vergist de verzoeker zich: krachtens artikel 19, §5, derde lid, van het besluit van 22 mei 1991 van de Vlaamse Regering omtrent de evaluatie, maatregelen van orde en tucht in het gemeenschapsonderwijs kan geen tuchtrechtelijke vervolging ingesteld worden na verloop van een termijn van zes maanden “na de vaststelling of de kennisneming” van de tuchtrechtelijk strafbare feiten. Met andere woorden, niet het plegen van de feiten bepaalt de datum van de verjaring, maar de vaststelling of de kennisneming ervan door de tuchtoverheid.

6.4.1. De verzoeker verwijst naar een “onderzoek welbevinden” waaruit blijkt dat zijn school beter dan het gemiddelde scoort op het vlak van welbevinden van leerkrachten en de ondersteuning van de directie. Hij is 19 jaar directeur en heeft de school doen groeien en tot bloei gebracht.

6.4.2. De verwerende partij verwijst terecht naar de overwegingen van de raad van bestuur betreffende de strafmaat, waar inzonderheid -pag 369-370- gesteld wordt dat de welbevindingsenquête de periode tot 2015 bestrijkt, dat uit het verslag van de onderzoekscel blijkt dat het personeel opgesplitst is in drie groepen en dat 18 daarvan zich vragen stellen over de communicatiestijl van de verzoeker en dat de tenlasteleggingen over meer gaan dan de houding van de verzoeker tegenover zijn personeel.

6.5.1. Volgens de verzoeker kunnen de getuigenverklaringen niet regelmatig in het dossier betrokken worden omdat zij niet voldoen aan de bepalingen van artikel 961 van het Gerechtelijk Wetboek.

6.5.2. De verwerende partij antwoordt terecht dat artikel 961 Gerechtelijk Wetboek betrekking heeft op de schriftelijke getuigenis voor de rechter, terwijl de afgelegde getuigenissen in dit geval gebruikt zijn bij de totstandkoming van een administratieve beslissing zodat de gestelde vormvoorschriften daar niet gelden. De ondertekende verklaringen die de onderzoekscel bij haar verslag heeft gevoegd en de verklaringen die de raad van bestuur zelf bij het dossier heeft gevoegd zijn bewijskrachtige documenten die als inlichting gelden en waarvan de bewijswaarde door het bestuur beoordeeld moet worden.

6.6.1. De verzoeker beroept zich op het adagium “*nemo auditur propriam turpitudinem allegans*”. Hij lijkt daarmee te bedoelen dat het bestuur zelf fouten gemaakt heeft (tegen de stelling van de onderzoekscel in op zoek gegaan zijn naar bezwarende verklaringen; uitsluitend ongunstige verklaringen hebben overwogen; een beslissing genomen vlak voor de fusie van de scholengroep) en dus niet goed geplaatst is om hem nu verwijten te maken.

6.6.2. Dat standpunt wordt niet bijgevalen: het bestuur heeft een dossier samengesteld en de Kamer van Beroep moet dat dossier op zijn merites beoordelen. De raad van bestuur heeft op basis van de hem voorliggende gegevens, meer bepaald een klachtbrief van 7 leerkrachten dat de onderzoekscel onvoldoende aandacht geschonken had aan de problemen die bij de leerkrachten leefden, het tuchtonderzoek voortgezet. Mogelijke fouten die te dien aanzien vastgesteld zouden kunnen worden kunnen leiden tot een nieuwe beoordeling, maar tonen op zich niet aan dat de verzoeker zijnerzijds geen tuchtinbreuken begaan heeft.

6.7.1. Volgens de verzoeker zijn de feiten niet tuchtrechtelijk beteugelbaar, maar gaat het om problemen die in het kader van een evaluatie aan bod moeten komen.

6.7.2. De verzoeker verliest uit het oog dat feitelijke gegevens die het functioneren betreffen, in beginsel een plaats hebben in een evaluatieprocedure, maar dat dit niet uitsluit dat zij het voorwerp kunnen zijn van een tuchtvervolging, met name wanneer zij -gelet op de omstandigheden- als schuldig gedrag aan de betrokkene verweten kunnen worden. De tenlasteleggingen moeten vanuit dat oogpunt onderzocht worden.

6.8.1. In een laatste middel stelt de verzoeker dat het tuchtdossier hem veel schade berokkend heeft (het gerucht heeft de ronde gedaan dat hij preventief geschorst was voor zedenfeiten; hij kon zijn taak als vader niet vervullen) en dat de opgelegde straf te zwaar is, nu zijn reputatie toch reeds geschonden is. Het lijkt dat de verwerende partij bewust gehandeld heeft om zijn carrière te schaden.

6.8.2. De verwerende partij antwoordt dat niet aangetoond wordt dat zij aan de basis ligt van de belastende geruchten die de ronde gedaan hebben en dat zij alles in het werk heeft gesteld om geruchten de kop in te drukken. De verzoeker toont het tegendeel niet aan.

De verwerende partij merkt even terecht op dat de evenredigheid van de tuchtstraf met de ernst van de feiten een specifieke afweging vergt, waarbij geen rekening gehouden kan worden met geruchten.

## **5. De strafmaat**

Hoger is uiteengezet welke feiten weerhouden worden als ondersteuning van de tenlasteleggingen tegen de verzoeker. Naast enkele specifieke tekortkomingen in de uitoefening van zijn ambt (aangaande de organisatie van levensbeschouwelijke vakken, het geven van een onterechte opdracht aan een personeelslid) betreffen zij globaal genomen een respectloze houding van de verzoeker tegenover personeelsleden, onbezonnen uitlatingen en onbeleefdheden tegenover ouders, leerlingen en derden.

De Kamer van Beroep is van oordeel dat de tuchtinbreuken een zware straf verdienen. Aangezien de verzoeker gewis leidinggevende capaciteiten heeft, wordt

een terugzetting in rang evenwel niet adequaat geacht: de Kamer van Beroep acht de verzoeker in staat om zijn leidinggevende functie opnieuw op te nemen. Weliswaar na een periode van bezinning, waarin hij zich inzonderheid kan oefenen in managementstechnieken om hem te verbeteren op het vlak van een correcte en respectvolle omgang met alle personeelsleden, de ouders (leerlingen) en derden. De schorsing tot 31 augustus 2018 is de gepaste straf.

### **BESLISSING**

Gelet op het bijzonder decreet van 14 juli 1998 betreffende het Gemeenschapsonderwijs;

Gelet op het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 22 mei 1991 omtrent de evaluatie, maatregelen van orde en tucht in het gemeenschapsonderwijs, zoals gewijzigd;

Gelet op het Besluit van de Vlaamse Minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel van 6 augustus 2009 houdende aanstelling van de voorzitter en plaatsvervangende voorzitters van de Kamer van Beroep voor het personeel van het gemeenschapsonderwijs, zoals gewijzigd;

Gelet op het Werkingsreglement van de Kamer van Beroep, zoals goedgekeurd op 10 november 2011;

Gelet op de hoorzitting van 16 november 2017;

Na beraadslaging;

Na geheime stemming over de bevestiging van de tuchtmaatregel van de terugzetting in rang, met 4 stemmen voor en 7 stemmen tegen,

Na geheime stemming over de tuchtmaatregel van de schorsing t.e.m. 31 augustus 2018, met unanimité,

### **Artikel 1**

De beslissing van 29 augustus 2017 van de raad van bestuur van ... waarbij ... de tuchtmaatregel van de “terugzetting in rang” wordt opgelegd, wordt vernietigd.

### **Artikel 2**

Aan ... wordt de tuchtmaatregel van de “schorsing t.e.m. 31 augustus 2018” opgelegd.

Aldus uitgesproken te Brussel op 16 november 2017.

De Kamer van Beroep was samengesteld uit :

De heer André VANDENDRIESSCHE, voorzitter;

Mevrouw P. DE VIS, mevrouw L. VANDECAN en de heren M. CASTELEYN, T. SCHURMANS en D. VONCKERS, vertegenwoordigers van het gemeenschapsonderwijs;

De heren G. ACHTEN, L. BOGHE, M. HEYNDRICKX, R. VAN DER STRAETEN, A. VANDROMME en C. WALGRAEF, vertegenwoordigers van de vakorganisaties;

Om de pariteit onder de geledingen te herstellen neemt, na loting, de heer G. ACHTEN niet deel aan de stemming.

De heer F. STEVENS, secretaris.

Opgemaakt in drie originele exemplaren, waarvan één exemplaar voor elke partij en voor het dossier.

De Secretaris,

De Voorzitter,

F. STEVENS,

A. VANDENDRIESSCHE